

Folketingets Retsudvalg

MINISTEREN

18. maj 2006

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 27. april 2006 (Ad REU alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 349:

Spørgsmål 349:

”Der er nu gået 2 måneder siden Familiestyrelsen sendte det første brev til CCAA i Kina sagen. Der synes endnu ikke at være modtaget svar. Hvor længe finder ministeren det acceptabelt at vente på svar fra Kina?

Hvorledes vil ministeren håndtere situationen, hvis svar ikke fremkommer inden for en sådan frist? Eller hvis svaret er negativt?”

Svar:

Familiestyrelsen har skrevet til CCAA den 24. februar 2006 og den 7. april 2006.

For så vidt muligt at fremskynde besvarelsen anmodede Familiestyrelsen den 20. april 2006 Den Danske Ambassade i Kina om hjælp til at få afklaret de kinesiske myndigheders holdning til hovedpunkterne i brevene til CCAA.

Ambassaden har den 24. april 2006 meddelt, at man samme dag havde fået oplyst fra CCAA, at der var udarbejdet en besvarelse, der skulle godkendes og derefter i løbet af få dage forventedes sendt direkte til Familiestyrelsen. Familiestyrelsen har den 4. maj 2006 på ny bedt ambassaden om hjælp til at søge afklaret, hvornår der kan forventes en afklaring. Ambassaden har den 11. maj været i kontakt med CCAA, der oplyste, at de havde sendt svaret til Ministry of Civil Affairs, der skal godkende det, og at Familiestyrelsen herefter vil modtage svaret.

Jeg har stor forståelse for, at mange adoptionsansøgere venter spændt på svaret fra de kinesiske myndigheder, idet deres handlemuligheder i forhold til adoptionsagen i vidt omfang afhænger heraf.

Da ambassaden har oplyst, at der er udfærdiget et svar, som blot afventer godkendelse fra Ministry of Civil Affairs, mener jeg, at vi som udgangspunkt skal sætte vores lid til, at svaret kommer, og at vi må afvente dette.

Det er dog naturligvis nødvendigt samtidig at tage stilling til, dels hvor længe vi kan afvente et svar fra de kinesiske myndigheder, dels hvordan situationen skal håndteres, hvis svaret ikke kommer inden for et rimeligt tidsrum, eller hvis svaret ikke umiddelbart giver grundlag for, at de formidlende organisationer kan sende de 5 berørte familiers sager til formidling i Kina.

Jeg har derfor besluttet, at jeg vil bede Familiestyrelsen og de formidlende organisationer om i fællesskab at finde frem til en løsning, hvis der ikke senest den 1. juni 2006 foreligger et svar fra de kinesiske myndigheder.

Lars Barfoed

/Charlotte Meibom